

Az élővilág intelligenciája, az emberi gondolkodás és a számítógép

Az intelligenciális – gondolkozó folyamat felépülése.
Pszichológiai következtetések.

Szerző, postacím:

Bekő Ferenc
1255 Budapest,
Pf.: 9

§

A szerzői műben foglalt tartalom
újdonságtartalmú szerzői megfogalmazások, újdonságtartalmú összefüggések,
mint meglévő ismeretek fogalmi kölcsönhatásai,
részeiben és egészében

az **artisjus**

Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület
műnyilvántartásába került.

A szerzői műalkotásból, műalkotásokból
idézni, felhasználni, ... törvényesen
a szerző jóváhagyásával lehet.

Bevezető

Marvin Minsky mondta egyszer, hogy addig a „tökéletes” mesterséges intelligenciát a tudomány nem lesz képes megfogalmazni, míg nem ismerik fel az emberi agy, gondolkozási tevékenységét. Hozzáteszem, talán éppen azért áll ilyen messze a tudomány ettől, mert az evolúcióban hisznek. Ha egy tudatosan megépített élővilágban hinnének, akkor sokkal könnyebb lett volna ezt megoldani. Még azt is szükséges ehhez hozzáfűzni, hogy éppen ezen a tudósok azok, akik „Istennek” képzelik magukat, és olyan mesterséges intelligenciát akarnak megvalósítani, mely intelligenciális-gondokozási tevékenységre, (mint a továbbiakban majd utalok rá) még az ember sem képes.

Általában de nem törvényszerűen, a tudományban a jó intelligencia funkcióval rendelkező emberek foglalnak helyet. Viszonylag könnyen tanulnak, és az agyi adattárukból könnyen hívhatók vissza az ismeretek. A gondolkozás egy adott ember esetében olyan új és haladó gondolatok létrehozása, amit korábban soha nem rögzített az agyi memória. Tehát, ha valaki a tudomány legmagasabb fokán ismeri az elért eredményeket, még nem biztos, hogy jó a gondolkozási funkciója és új eredmények elérésére hatékonyan képes. Nyilvánvalóan ettől még elismert helyet foglalhat el a tudományban. A gondolkozási funkció működtetésében egy alapvető agyprogram szerint él, érez és tevékenykedik az ember. Ez a több elérésének vágya. A BIBLIA "a jó tudásának vágyaként" örökítette meg. A hétköznapokban pedig az emberekben sikerélmény vágyaként fogalmazódik meg, ami már napjainkban sajnos egyre nehezebben elérhető cél. Kívánatosnak tartom ennek az értekezésnek megértésében, hogy a leírtak az emberi felfogás szerint fogalmazódtak meg, így az alapelveket az emberi felfogás szerint kell fogantatosítani.

Számos kutatás történt az emberi intelligencia megfejtésére, ahogy már idéztem, Marvin Minsky mondta, hogy akkor lesz képes a tudomány tökéletes mesterséges intelligenciát készíteni, ha megfelelő válaszokat képesek adni az emberi intelligenciáról. Hozzáteszem: az emberi gondolkozásról. Lényegében miért nem volt képes ennyi tudós ember, ilyen mértékű anyagi támogatás mellett (dollármilliárdok) közelebb jutni a megoldáshoz? Egyik tényezője ennek, hogy nem volt képes felismerni a különbséget intelligenciális tevékenység és a gondolkozásbeli folyamatok között. Az ember és alacsonyabb rendű élőlények közt a Teremtőnk korlátot állított. Erre az ellenértékű tudományos felfogás azt hozhatná fel, hogy egyben ez azt jelentheti, hogy a fejlődés következtében az alacsonyabb rendű élőlények intelligenciális működése, genetikai átalakulások során, lehetővé tette a gondolkozásbeli folyamatot. Ebben a darwini állításban az alacsonyabb rendű élőlényeket, fejlődési rangsorba állította. Az a rendkívüli hiba ebben, hogy az emberi felfogás által ismert élőlények, a most is élő fajokat-élőlényeket is, már ebbe a folyamatba helyezte el.

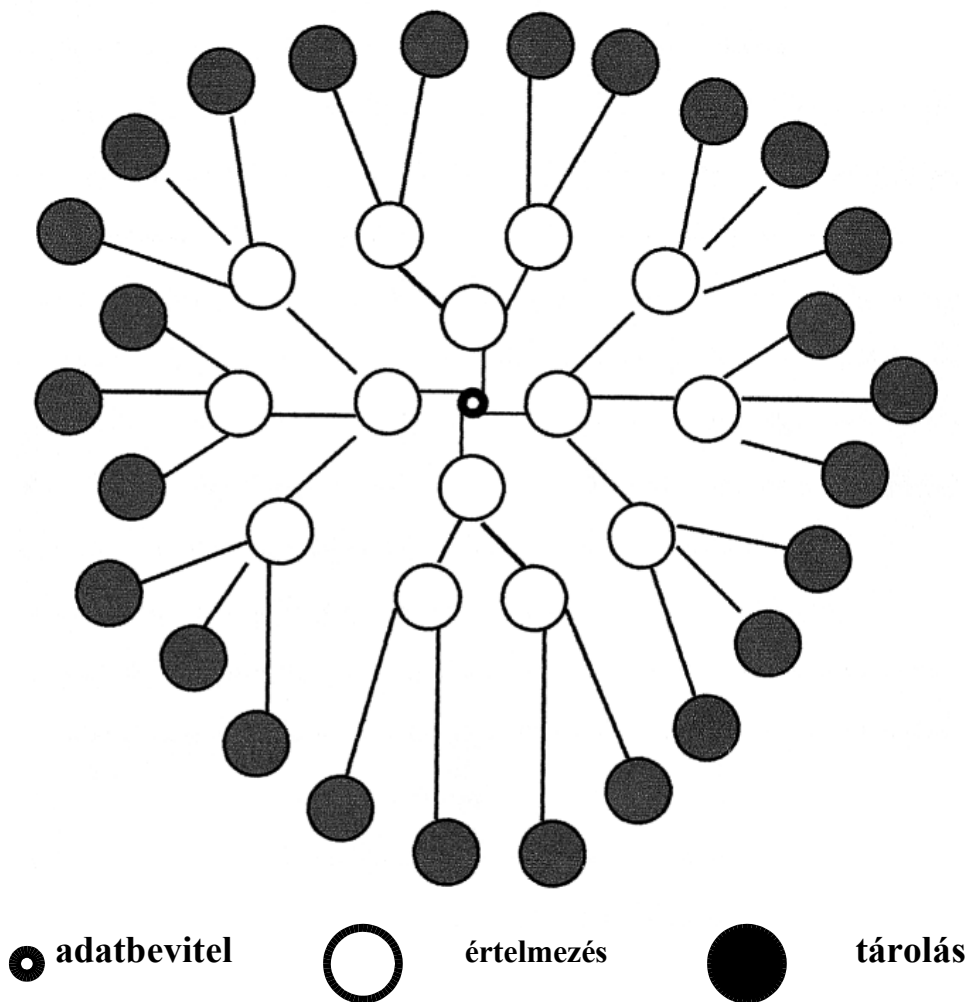
A másik tényezője ennek a tudományos sikertelenségnek, hogy makacsul ragaszkodik a darwini állásponthoz, amely ellentéte a teremtett világi tudatnak. Éppen emiatt az agyi intelligenciális és gondolkozásbeli folyamatot úgy képzelték, úgy képzelik, mintha eközben olyan matematikai tudományos elméletekre és törvényszerűségekre lenne szükség, amit még fel kell találni. Így nem csoda, hogy lényegében a rendkívül egyszerű intelligenciális és gondolkozásbeli folyamatra nem voltak képesek rájönni, vagy legalábbis másképp, vagy egy tökéletesebbet kívántak alkotni. Tehát „Istennek” képzelheti magát a tudós társadalom. Magam úgy gondolom, hogy az élővilágban, azok résztvevőiben, akik agyi folyamatokkal biztosítják az életbemaradásukat és egyben ezzel a „ működőképességüket” , olyan tudatosan előre megalkotott agyi működéssel kellett ellátni, amivel biztosítható a szaporodás utáni folytonosság.

Kérem bocsássák meg nekem, de fontosnak tartom annak az útnak a bemutatását, amely úton járva, jutottam el idáig. Természetesen, ennek az útnak nincs vége, és a továbbiakban már olyan támogatottságra lenne szükség, amit nem szoktak megadni kívülálló, egyéni gondolkozónak. Az mindenesetre érzékelhető lesz, hogy ezekre a gondolatokra nem „máról, holnapra” jutottam. Szeretném ha elfogadnák tőlem, hogy nem az „önös én”, ami miatt ezt az utat be szeretném mutatni. Negyvenéves lehettem, amikor egyre inkább kezdett foglalkoztatni az, hogy miért ilyen az ember, pontosabban miért ilyen az emberi gondolkozás? Számomra a nyolc osztály elvégzéséhez is protekció kellett, ezért nagyon lassan haladtam előre. Nem vagyok vallásos, de hiszem Istent, és hiszem a teremtést. A gondolataim során éreztem párhuzamos következtethetőségeket a vallási tanokkal, illetve a vallási parancsolatokkal. Azok emberi gondolkozási következményeivel. Tíz év eltelt már, amikorra konkrétan meg mertem fogalmazni igazolhatóan gondolataimat. Szabadalmi bejelentést tettem a mesterséges gondolkozásra. 1997.07.28-án történt a bejelentés. Ennek az intelligenciális rendszernek a meghatározó megállapításaként az értelmezett adattárolás és ennek az adattárnak a változatos rendezésével kialakított intelligenciális-gondolkozó rendszert határoztam meg. Ekkor még az adatrögzítés módjára nem sikerült megfelelő javaslatot kialakítani. Azonban az egyetlen és meghatározó elemét, az értelmezett adattárolást megneveztem. 1999.09.29.-én sikerült a technika mai állása szerinti technikai eszközzel, az emberi gondolkozás modelljét meghatározni. Az 1999.09.27.-i leírás az adattároló elemeket, mint egy állapotkülönbség szerinti adat különbözőséggel tárolt technikát fogalmazta meg. Ebben már erősen utalás történt az agyban

bekövetkező adattárolási formákra. Az agyban az adatok tárolását élő sejtek biztosítják, tudományos magyarázatát nálam sokkal jobban felkészült tudósok, orvos biológusok már ismertté tették. Amit meghatározónak tartok, hogy az adattárolás módja ugyanazon elven történik, mint ebben az értekezésben.

Kétségtelen tény, hogy az ember drasztikusan nem képes eltávolodni az általános társadalmi-életviteli, gondolati eredményektől. Ebben talán akkor van nagyobb lehetősége, ha az ebbéli eredményeket megfésülve fogadja magába, tehát nem magyarázatként. Kétségtelen tény, hogy magam is a kezdetekben az „intelligencia programot” sokkal bonyolultabbnak és sokkal többértűnek hittem, mint az valójában megjeleníthető. Az már 1997-ben teljesen világos volt számomra, hogy ennek a programnak és az egész tudás adatbázis felépítésnek alapja, az értelmezett adattárolás. Úgy gondoltam, hogy a rögzített adatokat, adategységeket többszöri értelmezésen, többszöri szűrőn kell átocsátani, mint amikor például különböző dolgokat választunk szét egy futószalagon. Az is világos volt számomra, hogy az értelmezett adattárolás minden intelligenciális (gondolkozó) agyi folyamat része és meghatározója.

A mellékelt egyszerű ábrát mutatom be ennek szemléltetésére. Ebben az esetben egyik lehetőségként végtelen sok programra lett volna szükség. Minduntalan azt gondoltam magamban, hogy lehetetlen az emberi intelligenciát-gondolkozást végtelen sok programmal működtetni. Ekkor 1999-ben a legképtelenebb és szinte bántóan egyszerű megoldás jutott eszembe. Teljesen azonos adattárolási módozatban, a legegyszerűbb módon megoldható a feladat úgy, hogy a különböző komplex értelmeket egymáshoz kapcsolva, sorozatban tároljuk. Ebben az is segített, hogy például a japán nyelv írásjelei komplex értelmeket jelenthetnek. Tehát a kitűzött feladat teljes újszerűségében, számomra nagy segítség volt, hogy nem bitjelekben és kódokban kell gondolkoznom, amivel az egész felépítést, gondolatvitelét csak nehezítem a magam számára. Mivel a számítógépet be sem tudtam akkoriban kapcsolni, arra gondoltam, hogy ezt az emberi intelligenciális modellt a számítástechnika ismert berendezéseivel nem lehet megoldani, legjobb esetben több ezer, több százezer számítógép egybekapcsolásával. Aztán arra gondoltam, hogy egyetlen komplex értelmet hordozó adatot, egy elektromos állapotkülönbségen alapuló tároló cella oldhatja meg. Ekkoriban már valóban többet kellett megtudnom a számítástechnikáról.

Ebben, a segítségemre volt, Szlávi Péter egyetemi tanár, akitől a legalapvetőbb számítástechnikai ismereteket tudtam meg.

"Az első elektronikus számítógépeket századunk közepén építették meg. Lényegében az alapelvek azóta sem változtak, csak az alapokra a fejlesztések során - mint egy emeletet -, építettek fel.

A számítógép áll központi egységből, de hívják vezérlő egységnek is. Másik fő része a memóriaegység. Lényegében a harmadik része a gyakorlati alkalmazhatóságát segíti elő, ami a bemeneti-kimeneti egység. Azonban ennek hiányában is működne a számítógép.

Központi egység

Vezérlő egység, vagy hétköznapi nyelven a karmester. Azt tudja, amit a memóriából tud kiolvasni utasítást. A központi egység helyzetét mindig a program határozza meg. A központi egység nagyon egyszerű és nagyon kevés dolgot tud eleve. Már az utasítások sorrendjét is a programozó határozza meg.

Memóriaegység

A memória viszonylag passzív. Általánosan képes adatokat és utasításokat megjegyezni - kikapcsolásig. Tehát mindig más és más program szerint, mely program a számítógép intelligenciája.

Arra az alapvető tudásra van szükség, hogy szabványosan megírt programot képes legyen »magába fogadni«.

Az adattárolás és memória a számítógépben egyazon funkciót jelent, illetve egy tevékenységben teljesül ki.

Bemeneti-kimeneti egység

A számítógép technikai segédlete a számítógépes funkció gyakorlati alkalmazhatóságának. A jelenlegi számítógépek rendelkeznek már egy nagy volumenű operációs rendszerrel, melyek lehetővé teszik újabb és újabb perifériák hozzákapcsolását. Az operációs rendszer egy segédlet a működtetéshez.

A mai számítógépek már a kifinomultságuk és a bonyolultságuk miatt úgy tűnnek, mintha intelligensek lennének. Mely fogalom szerint annyira lehet intelligens, mint amilyen program szerint működtetjük."

Szakember számára nyilván, semmilyen különlegességet nem tartalmaznak az előzőek. Azonban a magam gondolatmenete szerint adtam fel a kérdéseket. A válaszok pedig a tudásszintemnek megfelelően fogalmazódtak meg. Ez így számomra teljesen elegendő volt ahhoz, hogy bizonyos dolgokat megértsek. Ezt követően mivel szerettem volna a komplex értelmi adatokat a hagyományos számítástechnikával megoldani, további ismeretekre tettem szert Szikora Attilától, akkor még egyetemi hallgatótól. A legegyszerűbb és a legkézenfekvőbb megoldásra jutottam. A komplex értelmeket, az egymástól való megkülönböztetésül, bitkombinációban kell tárolni. Láthatóan ez egy „szégyenteljes” út volt számomra, de sajnos fel kell vállalnom, mert ahogy leírtam, még a számítógépet sem tudtam bekapcsolni. Természetesen a tudásom ebben éppen csak annyi volt, amire ahhoz volt szükség, hogy az „emberi intelligencia modelljét” meg lehet valósítani, a hagyományos számítógépeken is.

A bevezető kiemelkedő tartalommal nem rendelkezik. Mégis úgy vélem, hogy a bántó egyszerűségével és ezen egyszerűség logikai következtetéseivel fogalmazhattam meg az állításaimat.

Ennek az értekezésnek mégis ennyi idő eltelte után az volt az oka, hogy az utóbbi időben egyre több tudományos ismeretterjesztő és tudományos előadás foglalkozik az emberi intelligenciával és annak a következtetéseivel, mint pszichológiai következtetésekkel. Ezek egyáltalán nem elégitik ki azt az általánosan elfogadható igényt, hogy az intelligenciális folyamat és arra vonatkoztatott élethelyzetek konkrétan leírásra kerültek volna, ami minden vonatkoztatott élethelyzetben igazolhatná azt.

Az intelligenciális – gondolkozó folyamat felépülése.

Amennyiben az emberi tudás folyamatokat egy kiemelt meghatározással kívánjuk megnevezni, nem járunk el helyesen. Az emberi intelligencia – gondolkozás többértű, folyamataiban karakteresen elhatárolható egymástól. Éppen emiatt már a gondolkodás és a gondolkozás szó értelme között is meghatározó a különbség. Ezt fel kell ismerni.

A magyar nyelv lehetőséget ad számunkra különbséget tenni, látszólag azonos értelmű szavak között. Ilyen a gondolkodás és a gondolkozás. A gondolkodás nem más, mint a meglévő tudáson belüli elmélkedés, a meglévő tudás

megismétlése. A gondolkodás pedig az intelligenciális tudáshoz képest új, bővítő értelmű képzés. Új gondolati eredmény létrehozása.

Az embert az állatoktól a gondolkozási képessége különbözteti meg.

Az élőlények működési, életviteli folyamatait programok, programszerű utasítások határozzák meg. Ezeket az utasításokat DNS (RNS) molekulák hordozzák. A DNS molekula az élőlény alakjában, növekedésben, működésében, szaporodásában stb. pontos utasításokat tartalmaz. Ezáltal a teljes mértékű folytonosság fennmarad az élővilágban. Bonyolultabb életviteli folyamatokat hordozó élőlények esetében már a programszerű utasítások az agyi memóriában vannak. Ebben az esetben is hordozhatják a programutasításokat DNS molekulák. Kutatás lehetőségének hiányában nem állíthatom konkrétan, hogy például az emlősállatoknál a programutasítások csak és kizárólag DNS molekulák formájában működtetik az élőlényt. Az ember esetében teljes bizonyossággal állítom, hogy az agyi programok születéskor, kifejezetten a gondolkodás programra, már direkt programbevitel alapján történik, az anya részéről.

Előzetesen az értekezésben használt meghatározások jelentéseit kívánom egyértelműsíteni. Így betű, szó, szóösszetétel vagy azoknak bármilyen nyelvtani alakjai, jel, szag-, hang-, számítógépes program adatelemei, a mozgás adatelemei, valamint álló és mozgókép digitalizált elemei stb. önálló adatként fogalmazódnak meg. Az adatok láncszerűen kapcsolódnak egymáshoz, ezzel adatsorozatok képzettek.

Célszerű még meghatározni, hogy mit nevezünk intelligenciális folyamatnak, és mit nevezünk az adatbázist automatikusan bővítő (gondolkozó) folyamatnak.

Intelligenciális az a folyamat, amikor a tudás mennyiségén belül végzünk életviteli folyamatokat. Automatikusan bővítettnek (gondolkozónak) akkor nevezük a programot, amikor az adatbázishoz képest értelmes és illeszkedő, és az agyi folyamatokban használható új adatokat, adatsorozatokat hozunk létre, és azokkal automatikusan bővítjük az alap adatbázist, illetve alakítunk ki életviteli folyamatokat.

A minél kedvezőbb eredmény eléréséhez, jelentős méretű adatbázis létrehozása kívánatos.

A gondolati eredmény létrehozása abban különbözik a normál intelligenciális eredmény létrehozásától, hogy az újonnan létrehozott adatsorozatok az alkalmazott rendszer memória (agy) egységébe még nem voltak korábban betárolva és önmagunk képezzük. Az eredményérték alkalmazhatóságának, az alkalmazott fogalmi összefüggésekben kell újszerűnek lennie. Ezért az eredményértéket emberi beavatkozással és kísérletekben igazolni kell.

A gondolkozási tevékenységre régóta kedvelt példaeset az ember és a kerék kapcsolata. A kerék, mint az ember segítőeszköze. A régmúltban ismeretes volt valószínűleg a szállítás, mint az emberi tevékenység meghatározó szükséglete. Kezdetben kizárólag kézi erővel. Majd valószínűleg egy eszközre rátéve, csúsztatva végeztek szállítást, ami már gondolkozási tevékenységet jelez. Ugyanakkor az ember felfogásában bizonyosan megjelent valamilyen kör alakú tárgy, amit például láthatott lejtőn elgurulni. Valójában külön-külön ismeretes volt az ember számára a „kocsi” és a „kerék” fogalma is. Amikor az ember nem az ismétlés kényszerével folytat intelligenciális tevékenységet, akkor a külön – külön ismereteket összekapcsolva gondolati eredményt hoz létre.

Az agyi memória egy többfunkciós adattároló rendszer, amelyben egyaránt lehet egyszerű és bonyolult összefüggéseket rögzíteni. Ebben olyan alaki tárolási módszer szükséges, mely az összes kívánalomnak megfelel. Ez a megfogalmazott igényt adatsorozatban történő tárolással valósított meg, ahol kitölthető az adatsorozat egész egységének összes tároló helye; ezzel bonyolult összefüggések rögzítettek. Már ebben a funkcióban kettős cél foganatosított. Egyrészt a bonyolult összefüggések tárolása -lexikálása mellett, a tárolt adatsorozatokat mintasorozatokként felhasználva, az agyi folyamat során újonnan létrehozott adatsorozatok kiválasztásában használatosak.

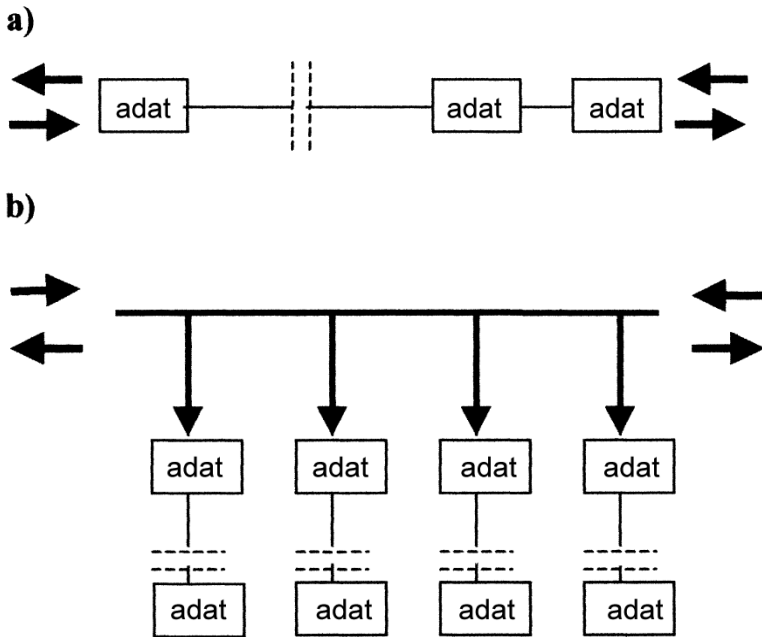
Valamint ezzel az adattárolási módszerrel és az agyi intelligencia-gondolkodás programmal, egy automatikus intelligenciális állapot teremtett.

Egy más típusú funkció szerint az adatsorozatban kitölthető egyetlen tároló hely is. Ebben az esetben az adat mellé, arra vonatkozó jellemzőket tárol az agyi memória, egy adatsorozatban.

Ez az értelmezett, jellemzett adattárolás, mely alapjaiban alkalmas az emlékezés funkcióra is.

Az intelligenciális adatbázis folytonos bővítéssel alakított ki. Ennek az a feltétele, hogy meghatározóan nagyobb részét a bővítésnek mindig külső ismeret (adatbevétel) alapján végezzük. Az intelligenciális adatbázis kettős felépítésű. Ennek a kettősségnek rendkívül nagy szerepe van az intelligenciális tudás alkalmazásában-felhasználásában és a gondolkodás tekintetében. Az agy szerkezete ezt a két típusú tárolást, egy azonos agyszerkezetben képes biztosítani.

Ennek a tárolási formátumnak rendkívül egyszerű a szerkezete. Egyszerűen adatsorozatokban tárolja a tudást. Ennek szemléltetésére a következő ábrát mutatom be, mely pontos alakjára vonatkozóan, orvos biológiailag helybenhagyást igényelne.

Adat lehet, mint ahogy már az előzőekben megfogalmaztam, bármely önálló értelmű, jelentésű szó, hang, íz, fájdalom, hőmérséklet, szag, képelem, érzéki önálló elem kifejezetten a tapintásra, mozgáselem (reflexszerű részmozgás) stb. Abszolút értelemben, lehet akár több részelemből álló sorozat is.

Ez a tárolási formátum biztosítja a többcélú adattárolást. Egyik esetben egybefüggő adatsorozatokat tárol automatikusan vagy direkt módon az agy. Az egybefüggő adatsorozatok az előzőek figyelembevételével a következők lehetnek. Egybefüggő egységes gondolattartalmi kifejezések (mondatok), dallamok, egybefüggő mozgássorozatok, tapintás által érzett adatsorozatok, szagok, képi felépítés, melyben a kép egységes adatsorozatát adatelménként jellemzően a kontúrok, a meghatározó formák teszik adatsorozattá.

A másik esetben, az adatsorozat adatból és ahhoz kapcsolt adathoz tartozó értelmezésekből, jellemzésekből áll. Ezzel a folytonosan bővített adatbázissal lehetséges egy általános agyi intelligenciális tevékenységet biztosítani. Ennek az a meghatározó lényege, hogy kizárólag a meglévő adatbázisból alkalmaz adatsorozatokat.

A folyamatos beszéd is betűkből, szavakból és a beszéd gyakorlásából kialakult intelligencia funkció. Azonban, hogy mit mondunk a következő mondatban, vagy a mondatot miként fejezzük be, egyfajta gondolkodási funkció, ha még korábban nem hangzott el tőlünk. Tehát a beszéd nem reflexszerű folyamat, mint a mozgás. Az is igaz, hogy igazán nem nevezhető gondolkodási funkciónak, csak akkor, ha már az agyi memóriában korábban még a szóláncokat (adatsorozatokat) még nem rögzítette az agyi memória. Példa erre a következő szóösszetétel. Manapság sokszor hallhatjuk a „megélhetési politikus” szóösszetételt.

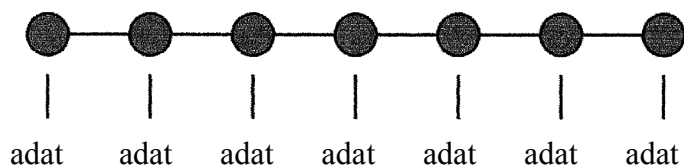
Ha soha nem hallottuk azt a szóösszetételt, *megélhetési tudós*, és létrehozuk ezt a szóösszetételt, akkor ez gondolati eredménynek számít. Nyilvánvalóan nem arról van szó, hogy előtte soha senki ezt a szóösszetételt ne használhatta volna. A saját tudás adatbázisunkban ez az adatsorozat nem volt korábban rögzítve, akkor számít gondolati eredménynek, ez az új szóösszetétel létrehozása.

Egy újszülött agyában, az emberi általános felfogás szerinti tudást tekintve, tökéletes üresség van. Az alapvető életviteli funkciókat működtető agyprogramok biztosítják a légzést, szívverést, emésztést –felszívódást - kiválasztást, nyelést stb. funkció.

A fényt, a sötétséget, a hangokat, érzéseket eleinte tudattalanul tárolja az agyi memória. A növekedéssel főként automatikusan alakul ki az intelligenciális adatbázis. A tudás-ismeret elemeit komplexen, a jellemző körülményekkel tárolja fokozatosan, „egymásra épülve”, az agyi memória. De direkt tanulási módozatok, életszerű formátumai is részei az intelligenciális bővítésnek.

Megismételve. Az intelligenciális adatbázis folytonos bővítéssel alakított ki. Ennek az a feltétele, hogy meghatározóan nagyobb részét a bővítésnek mindig külső ismeret (adatbevitel) alapján történik. Az intelligenciális adatbázis kettős felépítésű. Ennek a kettősségnek rendkívül nagy szerepe van, az intelligenciális tudás alkalmazásában-felhasználásában és a gondolkodás tekintetében. Az agy szerkezete ezt a kéttípusú tárolást, egy azonos agyszerkezetben képes biztosítani.

Ennek a tárolási formátumnak rendkívül egyszerű a szerkezete. Ismert módon, egyszerűen adatsorozatokban tárolja a tudást, vagy a tudás elemeinek jellemzőit. Ennek szemléltetésére a következő ábrát mutatom be.

Tehát, adat lehet bármely önálló értelmű, jelentésű szó, hang, íz, fájdalom, örömezés, szagelem, képelem, érzéki önálló elem kifejezetten a tapintásra, mozgáselem (reflexszerű részmozgás). Abszolút értelemben lehet akár több részelemből álló sorozat is.

Ez a tárolási formátum biztosítja a kéttípusú adattárolást. Egyik esetben egybefüggő adatsorozatokot tárol automatikusan vagy direkt módon az agy. Az egybefüggő adatsorozatok az előzőek figyelembevételével a következők lehetnek. Egybefüggő egységes gondolat tartalmi kifejezések (mondatok), dallamok, egybefüggő mozgássorozatok, tapintás által érzett adatsorozatok, szagok, képi felépítés, melyben a kép egységes adatsorozatát adatelménekként jellemzően a kontúrok, a meghatározó formák teszik adatsorozattá.

A másik esetben, az adatsorozat adatból és ahhoz kapcsolt adathoz tartozó értelmezésekből, jellemzésekből áll.

Ebben a legváltozatosabb konstrukciók alakulhatnak ki. Legáltalánosabban és az általános emberi intelligencia alkalmazásában a különböző jelek, képek, szavak, dolgok, események, mozgások, érzelmi hatások, ízek, szagok, látványok stb. mint vezető adathoz kapcsolt különböző értelmezések és jellemzők kapcsoltak.

Ezzel a folytonosan bővített adatbázissal lehetséges egy általános agyi intelligenciális tevékenységet biztosítani. Ennek a meghatározója, hogy kizárólag a meglévő adatbázisból alkalmaz adatsorozatokot.

Minden olyan élőlény, amely testrészében rendelkezik agyszerkezettel, az intelligenciális tevékenységét, értelmezett agyi adatbázissal és minta tudás adatbázissal együttesen működteti agyi memóriájában. Ezekhez az agyi folyamatokhoz program, programutasítás szükséges. A programot pedig valahogy el kell juttatni az agyba. Bizonyosan számtalan kísérlettel pontosan meg lehetne határozni azokat az elhatárolódásokat, ameddig ez vonatkoztatható. Magam úgy gondolom, hogy ezek az agyprogramok nem az evolúciós elmélet szerint, a folytonosság elvén fejlődik, hanem konkrét beavatkozással. A vallások ezt a bonyolultnak tűnő agyi tevékenységet "léleknek" hívják. Nagyjából azt tartják, hogy az ember születésénél mintegy „beleteszi” Isten az emberbe. A halálunkkor pedig visszaszáll. Ebben nem hiszek. Azonban hiszek abban, hogy a nő, illetve az anya rendelkezik, a szülés időpontjában, egy programozó tulajdonsággal, melyet Teremtőnk a nő megalkotásával ért el. Ezen meghatározó programot, a több tudásának vágyát = a gondolkodási agyprogramját a nő agya programozza bele a magzatba. Egyébiránt a Teremtőnk nem csak ebben szánt különleges szerepet a nőknek. Minden bizonnyal tudatosságon alapul a férfi és nő intelligenciális rendezésre utaló különbözőségi agystruktúra. Ezzel mindenképpen változatosabb élettér teremődik, mert nem lehet olyan körülmény, ahol ne nők és férfiak élneek együtt.

Ezt a bonyolult gondolkodás agyprogramot az anya agya beprogramozhatja a magzat agyába, ezzel biztosítható az emberben a gondolkodási funkció.

Az agyi adatbázis felépülése (fogalmi megkülönböztetés):

- **adatok értelmezett adatbázisa**
- **adatok tudás (minta) adatbázisa**

Az intelligenciális-gondolkozó folyamatban az **értelmezett adatbázis** meghatározó eleme a folyamatnak. Egy válogatás nélküli spontán felépített adatbázist mutatok be, mindösszesen 128 adat felhasználásával, és a számomra könnyebb ismertetés miatt kommunikációs elemeket (szavakat) használok. Természetesen ugyanezen elv szerint az adatelemek lehetnek mozgás, látás, hallás stb. is. Lehetnek továbbá az agyi memória intelligenciális rendezésében a különböző adatelemek egy adatsorozati értelmezésben, csak azzal a szabályszerűséggel, hogy az adatok egymáshoz képest logikai, életviteli, kölcsönösségi kapcsolatban legyenek.

ló 1 - állat 2 - tiszta 3 - verseny 4
asztal 5 - evés 6 - bútor 7
szék 8 – ülni 9 – bútor 7
tenger 10 - hal 11 - hajó 12
zöld 13 - szín 14 - növény 15
autó 16 - utazás 17 - kényelem 18
ásó 19 - munka 20
orvos 21 - gyógyítás 22 - tisztaság 23 – betegség 24
munkahely 25 - megélhetés 26
üveg 27 - törik 28 - átlátszó 29
ház 30 - lakás 31 - pihenés 32 - család 33
eső 34 - elázás 35 - öntözés 36
szél 37 - időjárás 38
háború 39 - halál 40 - szenvedés 41
betegség 24 - orvos 21 - gyógyítás 22
papír 42 - írás 43 - rajzolás 44
telefon 45 - beszéd 45 - kényelem 47
ékszer 48 - szép 49 - drága 50
hegység 51 - kirándulás 52 - szép 49
Franciaország 53 - borok 54 - konyha 55
Anglia 56 - szigor 57 - érzéketlenség 58
USA 59 - gazdagság 60 - kényelem 18
Izrael 61 - tudás 62 - teremtés 63 - TÓRA 64
állat 2 - macska 65 - kutya 66 - madár 67
verseny 4 - autó 16 - ló 1 - gazdagság 68
evés 6 - éhség 69 - finom 70 - szükséges 71 - kanál 72
bútor 7 - bútorbolt 73 - szoba 74 - lakás 31
ülni 9 - börtön 75 - fáradtság 76 - iskola 77
hal 11 - halászlé 78 - akvárium 79 - folyó 80
hajó 12 - vitorlás 81 - uszály 82 - csónak 83
szín 14 - kék 84 - zöld 13 - fekete 85 - sárga 86 - piros 87
növény 15 - krumpli 88 - virág 89 - fű 90 - búza 91
utazás 17 - nyaralás 92 - munka 20 - látogatás 93
kényelem 18 - gazdagság 60 - jólét 94
munka 20 - megélhetés 95 - alkotás 96 - háztartás 97
gyógyítás 22 - betegség 24 - orvos 21 - ápoló 98
tisztaság 23 - nő 99 - kórház 100 - üzlet 101
betegség 24 - öregség 102 - baktérium 103 - immunitás 104

megélhetés 95 - munka 20 - szerencse 105 - jómód 106
törés 28 - tányér 107 - pohár 108 - csont 109
átlátszó 29 - víz 110 - üveg 27
lakás 31 - család 33 - pénz 111 - közösség 112
pihenés 32 - szabadság 113 - fekvés 114
család 33 - gyerek 115
elázás 35 - eső 34 - csőtörés 116
öntözés 117 - kert 118 - föld 120
időjárás 38 - meteorológia 121 - napsütés 122 - fagy 123
tányér 107 - evés 6 - mosogatás 119
víz 110 - fürdés 124 - ivás 125 - átlátszó 29
kert 118 - gyümölcs 126 - szép 49
gyümölcs 126 - vitamin 127 - étel 128

Egy ember gondolkozásmódját meghatározza, hogy egyes szavak jelentéséhez milyen értelmezéseket kapcsol a saját felfogásából. Azonban óva intenek mindenkit attól, hogy egyenes következtetést vonjon le egy esetleges „tesztlap” kitöltéséből. Egy ember tudás adatbázisa milliányi minta adatsorozatból, lexikális formátumú adatsorozatból és milliányi értelmezésből, az érzékszervek komplex adatelemeinek felépítéséből áll.

Az agyi adatbázis, emberi memória, ugyanezen elv szerint egy, az alkalmazott adatforma szerinti lexikális tudást (**tudás adatbázis**) rögzítünk, automatikusan vagy természetes módon emberi beavatkozással. Az így kialakított, tárolt adatsorozatok, mint már ismertettek, kettős célt szolgálnak. Egyrészt az adatbázis egy minél nagyobb méretű tudásanyaggal kerül feltöltésre, valamint az intelligenciális - gondolkozó program eszközeként, a kívánt cél elérését biztosítja minta adatbázisként. Ezzel egységes adatbázis alakított ki.

Az intelligenciális-gondolkozó folyamat alkalmazásának módjára, az alapismeretekhez képest szükség van egy rendezési folyamatra. Ebben az értelmezett, jellemzett adatbázis azonos elemei, adatai más-más összefüggésben alakítanak ki intelligenciális vagy gondolati eredménynek megfelelő új adatsorozatokat.

Intelligenciális rendezés: (példánk szöveges)

Különböző számsorok (adatsorok) sokaságában, melyekben, a számsorokban (adatsorokban) a számok egyetlen számtani és matematikai sorozatnak sem felelnek meg, ezekben a szabálytalan számtani sorozatokban (adatsorozatokban) vizsgálni kívánjuk egyes azonos számokhoz (adatokhoz) kapcsolódó számokat (adatokat). Ezeket a számsorokat külön-külön megjelenítjük. Ezekben a számsorokban lévő számokhoz ugyanezen elv szerint megjelenítjük az új számsorokat.

Valóságos élethelyzetben, automatikusan (önálló gondolati eredmény) vagy külső beavatkozással (például: tanulás), végezett az elemzés.

Bevitt (beolvasott) számsor (adatsor):

asztal cseresznyefa bútor → 5 129 7

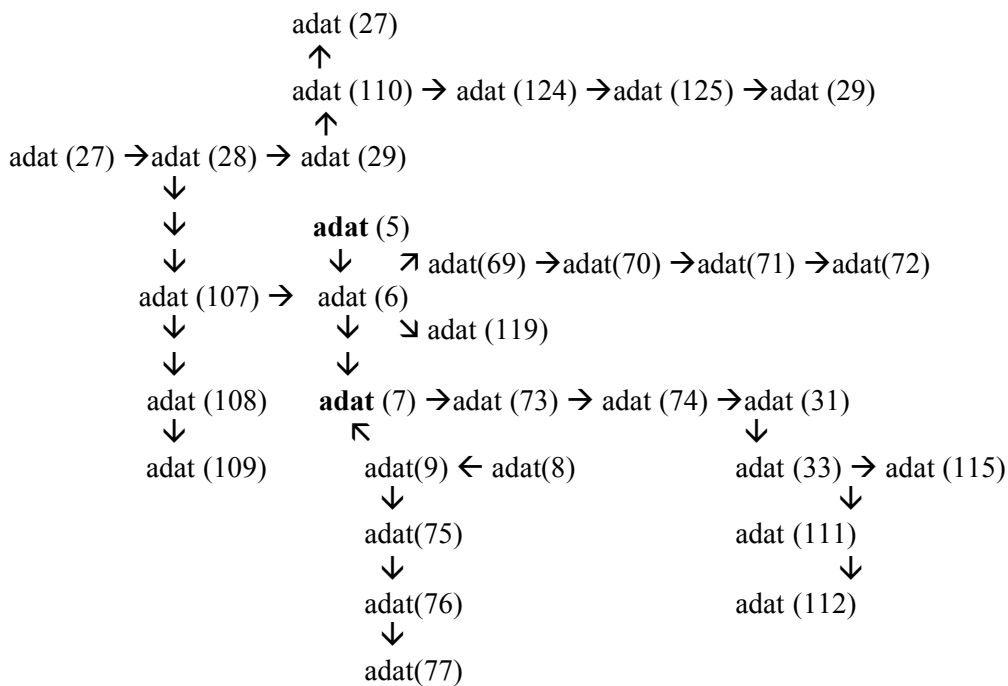
asztal(5) → ismert adat

cseresznyefa → új adat

bútor(7) → ismert adat

Kiválasztott adat → **asztal(5)**

Az egyes adatokhoz különböző adatkapcsolatok tartoznak.
 Erre egy rendezési ábrát mutatok be, melyben a számok egy előzetes logikai összefüggésben állnak.
 A rendezésben képződnek értelmes adatsorozatok, és képződnek értelmetlen adatsorozatok.

ábra

5	6		
5	107		
6	5		
5	109		
5	28		
5	107	28	
5	107	29	
29	5	107	28
29	28	5	107

Az (5), (107), (28), (29) adatok egymáshoz képesti elhelyezkedéséből a továbbiakban csak értelmetlen adatsorozatok képződnek.

Folytatva:

5	107	28	29	27→5	29	27-107	28	
					29	27-5	107	28

Az (5), (107), (28), (29), (27) adatok egymáshoz képesti elhelyezkedéséből a továbbiakban csak értelmetlen adatsorozatok képződnek.

Folytatva:

5	107	28	29	110
---	-----	----	----	-----

Nem tudok értelmes adatsorozatot létrehozni. 25 értelmetlen adatsorozat.

Folytatva:

5 107 28 29 110 120

Nem tudok értelmes adatsorozatot létrehozni. 36 értelmetlen adatsorozat.

Folytatva:

5 6 7

Nem tudok értelmes adatsorozatot létrehozni.

Folytatva:

5 6 119

Nem tudok értelmes adatsorozatot létrehozni.

Folytatva:

5 6 69
5 6 69 70
5 6 69 70 71
5 6 69 70 71 72

Az előzőekhez hasonlóan ezek a rendezett adatsorozatok, az adatok elhelyezkedésétől függően lehetnek értelmesek, de lehetnek értelmetlenek is. Kijelenthetjük, hogy eleve nem értelmetlenek. Mint ahogy az előzőekben voltak olyan rendezett adatsorozatok, melyek semmilyen adat elhelyezkedésben nem voltak értelmesek.

Kiválasztott adat, **bútor (7)**.

7 73 → 73 7
7 74 → 74 7
7 31 → 31 7

Folytatva:

7 73 74 → 73 74-7

A folytatásban nem találok értelmes rendezett adatsorozatot.

Folytatva:

7 73 74 31
7 73 74 31 33
7 73 74 31 33 115
7 73 74 31 33 111

Ezekből a kiválasztott adatokból nem tudok értelmes adatsorozatokat létrehozni semmilyen adat elhelyezkedéssel.

Ez a rendezési ábra összesen 128 adat kapcsolatából áll. Ezért aszimmetrikus. Nyilvánvaló, hogy több ezer-tízezer adatból álló rendezési ábra szimmetrikus képed adna.

A **cseresznyefa 129** adatra való rendezés, értelmetlen és értelmes új adatsorozat képezhető.

Az intelligenciális rendezési folyamatban számtalan új adatsorozat képzett. Ezek teljesen nyilvánvalóan értelmesek és értelmetlenek is lehetnek. Mégis mi fogja kiválasztani az értelmes adatsorozatot? Éppen a már korábban lexicált adatsorozatok egyike. Tehát a kiválasztás programja, a tökéletesen ugyanazon adatsorozatnak való megfeleltetés

lesz. Ne felejtsük, hogy az agyi memória végtelen nagy számú ismeret (adatsorozat) tárolására képes. Tehát az agyi intelligencia, az ismétlésen alapul. Bár a példánk szöveges adatokat tartalmaz, de az ismétlés alapprogramja a már felsorolt összes adatrögzítési elemre vonatkozik.

Erre bizonyosan sokan mondják, hogy az lehetetlen. „Az én agyam szinte lehetetlen, hogy ilyen lenne”. Pedig szembe kell nézni a valósággal. Bizony az emberi intelligencia, az egyszerű szinte „bárgyú-érzékletlen” ismétlésen alapul. Ez

vonatkozik a mozgáselemekre, a mondat kifejezési formáira, a hallásra, szagok felismerésére, stb. Azért érezzük többnek az agyi intelligenciát, mert kétségtelen tény, hogy gigantikus méretű adatbázisból „válogathat” a folyamat. Így tehát hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy az árnyaltság, sokrétűség stb. az intelligencia extra minőségén múlik.

Mégis akkor mit nevezhetünk a gondolati eredménynek? Amikor önmagunk végzünk az alap adatbázishoz képest új, bővítő értelmű agyi tevékenységet, akkor az gondolkozási tevékenység. A beszédképzés jeleníthet meg gondolkozási tevékenységet. Azonban az életünk folytán gyakorolt beszéd tevékenységhez képest szinte jelentéktelen ez. Általában a külső, idegen hatásra történő bővítés a jellemző. Ez pedig egyszerű tanulás, és nem önálló gondolati eredmény.

A következőkben néhány témában az intelligenciális tevékenységről. Ember esetében a mozgásra irányuló intelligencia adatbázis és annak alkalmazását legegyszerűbben úgy lehet leírni, hogy a különböző mozgáselemek reflexszerű részmozgásokból állnak. Ezek jelentenek önálló adatokat. A tökéletes mozgás kifejlesztésében számtalan sikertelen kísérlet tesz a növekvő ember. Ezek a sikertelenségek fájdalommal, sikertelenséggel járhatnak. Ezek a „kudarok” (mint kapcsolódó értelmezések) olyan értelmezésekként tárolódnak, miszerint a mozgást abban a tekintetben nem lehet folytatni. Egy kialakult járás tekintetében már a reflexszerű részmozgásokból (önálló adatelemekből), egy folytonosság (adatsorozatok) alakítottak ki az agyi memóriában. A végrehajtást tekintve, egy belső utasítást adunk, amely alkalmazkodik az adott körülmény számtalan jellemzőjéhez, az ezen ismert jellemzőkkel felépített mintasorozatokhoz.

Az intelligenciális ismétlési folyamatot, emlékezési folyamatnak is jegyezhetjük. Amely fogalom az intelligenciális rendezés és kiválasztás folyamatának eredménye.

Vajon egy nyelvnek, egy nép bizonyítási vágyának-kényszerének milyen szerepe lehet a gondolati eredmény létrehozásában? Vajon a tehetség és irigység milyen párhuzamos kényszerűségeket alakít ki?

Vajon a tehetség utáni vágy milyen magatartásra ösztönzi az embert? Vajon az iskolai végzettség van e kényszerű hatással az emberi tisztességre? Vajon a gazdagság utáni vágy megváltoztathat e embereket?

A válaszok bizony lehetnek ilyenek és olyanok is. Bár az adott személy soha nem fogja bevallani az „emberi gyengeségét”. Minden ember megszületvén, teljesen azonos agyszerkezettel rendelkezik, kivéve persze, ha valaki nem egészséges. Sajnos ki lehet jelteni, hogy az embert embertől „különbé” a körülményei teszik.

A DNS (RNS) molekulák tartalmazhatnak életviteli, szervezeti működéshez szükséges programokat is, főleg egyszerűbb állati teremtményeknél. Például amikor egy csibe azonnal járni tud ahogy kikel a tojásból, és a lélegzés, szívverés, felszívódás stb. is azonnal „működik”. Egy gazella, megszületvén, azonnal talpra áll, és kis idő múlva, járni-futni tud. Ezért egy teremtményben lehet, eredeti „teremtői tudástartalom” is, mint a növényeknél, a folytonossági (DNS) program.

Az emberi gondolkozást meghatározza, hogy fejlettségi folyamatában milyen irányban alakult ki az intelligenciális felfogása. Éppen ezért a legszélsőségesebb magyarázatok is képződhetnek. A korunk egyik meghatározója az energiaszükséglet. Ugyanakkor mérhetetlen energiamennyiség „vész” el, akár a sivatagokban. Az emberi felfogás ennek az igénynek a megoldásához azért nem képes közelebb jutni, mert az általános emberi felfogás nagyon messze áll ettől a megoldási lehetőségtől.

Az emberi gondolkozásképeség csak egy fokozatos fejlődést tesz lehetővé. Mert minden új gondolat, csak és csakis a meglévőre, a meglévő tudás adatbázisra épülhet. Ez egyébiránt egyben a fejlődés korlátja is lehet. Egy kialakult, létrehozott tudás adatbázisból, szinte lehetetlen olyan újdonságot létrehozni, amely újdonság teljesen eltérő a meglévő tudás adatbázistól.

Lehet egy elég absztrakt következtetést is levonni ebből. A megélhetési tudósok éppen ezért, mivel a tudás adatbázisuk rendkívül megterheltek és zártak, szinte képtelenek meghatározóan új gondolatok létrehozására. Míg adott esetben az el nem ismert „különc” gondolkozóknak erre sokkal nagyobb az esélyük.

Természetesen elsősorban a gyakorlati tudományokban van ennek realitása.

A mozgással összefüggő intelligenciális – gondolkozó, agyi folyamatok, kiemelten az emberi teremtményekre.

A mozgáselemek ismétlésének korlátja lehet a testi felépítés. Pontosabban, az izmok, inak stb. állapota szerint. Adott esetben ugyanaz az ember gyengébb fizikummal és egy erősebb fizikummal is más-más mozgásra utaló adatsorozatot gerjeszt. Adott esetben egy élsportoló, a változó fizikai felépítésben, újra meg újra kell „tanulnia” a mozgáselemeinek sorozatát. Mint ahogy az öregedő embernek is a változó komplex értelmek – értelmezések és minták adatsorozatainak mindig újbóli rögzítésére kényszerül.

Az előzőekben érzékeltetni lehetett, hogy a mozgásutasításra hiába adunk az agyi memóriánkkal teljesen azonos utasítássorozatot (adatsorozatot), a mozgás megvalósítása több szerv különböző állapotától függ, illetve a mozgást ebben változtatja meg. Így lehetséges, hogy szinte két ugyanazon vonalú aláírást még akarattal is nehezen tudna megvalósítani az ember. Még a pillanatnyi idegállapottól is függ az aláírás vonalának alakja.

Szaglással összefüggő intelligenciális – gondolkozó, agyi folyamatok.

A szagok tárolásában, felismerésében az emberi memória intelligenciális-gondolkozó folyamata ugyan olyan kettősséggel bír, mint minden más agyi folyamat. Ezért e?, de tény, hogy a szaglószerével rendelkező állatokhoz képest általában az ember szaglóérzéke nem bír olyan hatékonysággal.

Látás, képi megjelenítés az agyi memóriában.

A képmegjelenítés, a szem fókuszpontjából eltávolodva, síkban és térben.

A képformálás, az erősebb kontúrok mentén (mint amikor rajzolunk) haladva, az áttetszőig.

A színek, ugyanezen elv szerint, a színek térkitöltő formájukkal együtt.

A színek adatelemei, értelmezések. Egyben, a látott kontúros kép jellemzője.

Az agyi működés intelligenciális – gondolkozó folyamatok az adatsorozatokkal való tárolásra épül, ezért a képi látás is ugyan ezen elv szerint működik. A látott képen egyes képelemeket, adatelemeket az agyi memória úgy képes tárolni, ha az adatelemek egymással függőségben, kölcsönösségben vannak. Ez pedig csak az előzőekben leírt módon lehetséges.

A gyakorlatban más alapelv szerinti feldolgozásban alakítottak ki képalkotó, képrögzítő rendszerek. Az agy pontosan úgy rögzíti az adatsorozatot, ahogy azt látjuk. Így a látott képet síkban és térben, a meghatározó kontúrok alapján. Melyek mellett az árnyalatokat is adatsorozatok szerint. Nagyon egyszerűen megfogalmazva, az agyi memória úgy tárol, mint amikor lerajzolunk valamit. A meghatározó különbség ebben az agyi intelligenciális tárolásban, hogy a rögzített kép, a szem fókuszpontjától síkban és térben távolodva, gyengébb meghatározó kontúrokban rögzíti a képi elemek adatsorozatait. Ellentétben például a szaglás, ízlelés intelligenciális agyi tárolásában, ahol ezen fogalmak változási lehetőségei végtelennek mondhatók. A képi látásnál csak az elmozdulás hozhat változást, de ez már közvetett beavatkozás.

Az agyi intelligencia szerinti képrögzítés, gyakorlati megvalósításával, képek tökéletes rekonstrukciója válna lehetővé.

Az értelmezések komplex adatsorozatokban.

Minden olyan intelligenciális folyamatban, ahol az adatok különböző jellegű mozgás, szag, érzés, látás, hallás stb. adatelemeit rögzítik, vagy ezen elemekből képzettek az adatsorozat, komplex intelligenciális-gondolkodó agytevékenységről beszélhetünk. Így egy adatsorozat elemei változatos értelmet kaphatnak, amely miatt együttesen és párhuzamosan képzettek és rendezettek más-más fogalomba tartozó adatelemek.

Ennek megértését talán a tapintásnál lehet legjobban érzékelni. Nem szükséges kézi tapintás ahhoz, hogy bizonyos tárgyakat vagy éppen élő alakot kizárólag tapintással azonosítsunk. Az érzékelt jellemzőkből, az ahhoz tartozó adatra utaló automatikus kiválasztás a legmegfelelőbb. Nyilván a tapintáson alapuló intelligenciális alkalmazás nem biztosíthat teljes azonosságot.

Azonos dolgokról az érzékszerveink, az „önmaguk nyelvezetén-kódján” belül rögzítik az adatokat-adatsorozatokat.

Például:

Megtapintunk egy labdát, és közben megemeljük.

Erről az egy tárgyról legalább négy párhuzamos adatsorozatot tárol az agyi memória.

A gömbölyűséget a látott információ és a tapintás. Míg a súlyát, az izmokra-idegszálakra ható erő mértéke alapján rögzíti. A tapintással ujjaink benyomódnak a felületbe is, ami szintén rögzít egy állapotot. Ezek után már becsukott szemmel következtethetünk egy labdára.

A nem látó ember mozgás-életviteli folyamatait, a hallás és más érzékszervek által rögzített adatok jelentősebb értékelésével pótolja.

A járás, futás olyan mozgási adatsorozatok, ahol ugyanúgy, mint az előzőekben több érzékszerv képez adatsorozatot. A járás, futás esetében legalább még kettő a mozgáson kívül. A talp a ránehezedő súlyt érzékeli, valamint az izmoknak is közvetítenek adatsorozat rögzítést, illetve a járás, futás agyi utasításában való adatsorozat utasítás is komplex értelmekeket képeznek.

A különböző érzékszervek általi adatokat egy adatsorozatban úgy kell elképzelni, mintha a különböző adatok más-más nyelven íródnának, és egy belső „tolmács” ezeket az adatokat egy nyelvezetre fordítaná le.

Természetesen a következtetésekről még számtalan példát, életszerű intelligencia állapotot lehetne leírni.

A leírás szerint az következtethető, hogy minden ember egészségesnek megszületvén, ugyanazon intelligencia-gondolkodás [életprogrammal](#) rendelkezik.

Az embereket egymástól különbözővé elsősorban az életviteli körülményeik teszik. Ugyan akkor az emberi magzatban megtalálható az öröklött tudástartalom és a teremtett tudástartalom is.

Manapság elég divatosak, a klonozással kapcsolatos véleményekben való megnyilvánulások. Kérem, engedjék meg ebben a saját véleményemet leírni.

Az emberi felfogás, az emberi intelligenciális tényezők annyira sokrétűvé és egyben ellentmondásossá váltak, hogy számtalanszor feledkezünk meg magáról a „dolog” egyszerűségéről. Sajnos úgy érzem, a tudomány képviselőinek maradék nélkül felelősségük van ebben a beteges kísérletezésben. Még nagyobb tragédia az, hogy ismét a nőt, az anyát tették meg a beteges kísérletezés alanyának.

A tudomány a mai napig megbújik látszatos jól hangzó kifejezések mögé, amelyekkel egy ember feletti tudást enged feltételezni. Ilyen a lombik bébi meghatározás. Ezzel a meghatározással azt sugallva emberek millióinak, hogy a magzat egy lombikban fejlődik emberré. A kifejlődés végén pedig a lombik tetejéről, mint egy dugót kihúzva, az embert kiemelik a lombikból. A szégyenletes az, hogy a tudomány az elevenen élő nő méhét nevezi lombiknak.

A klonozás nem más, mint már nem élő emberi sejtek mesterséges beépítése a petesejtbe. Ez után ismét a „lombik bébi” program, ami a klonozást beteljesíti.

Milyen eredmény várható a megszületett klón bébitől? Azt tudjuk, hogy amikor kétség nélkül ismert külső jegyeiben az anya és apa, akkor is kétséges a megszületett ember külső jegyeire a szülőkre való hasonlatossági kényszer. Hasonlíthat külső jegyeiben a nagyszülők egyikére is.

A klón bébi intelligenciális tudását is, az életszerű körülmények határozzák meg. Az öröklött tudástartalom, amit az anya által megkaphat és a teremtői tudástartalom alapvető szükségszerűsége rendkívül kétséges a nem élő sejt DNSének beépítésével.

Amennyiben az öröklött tudástartalomnak jelentősége van a jelenkori társadalmakban való élethez, akkor már az eredmény rendkívül sértő az emberiség számára. Amennyiben a nem élő sejt egyes programelemei sérültek, bizonyosan a megszületett klón ember is sérült lesz. Ez a sérülés bármikor emberi katasztrófákhoz vezethet.

De egyáltalán mi szükségét érzi a tudomány az emberi klonozásnak? Mi az, amit elérhet ezzel, amit nem érhet el másképp? Mi az a cél, tudományos cél, amit ezzel a közbülső folyamattal elérni kívánnak?

Az emberi felfogás sajnos egyre inkább válik betegessé. Nem csak a MÉDIA világában, de már a tudományos célok tekintetében is.

1995 tavaszán vált ismeretessé programozott sejthalál elnevezéssel, a SOTE I. Patológia kutatóinak munkája. Akkoriban készségesen elbeszélgettem velem ** erről a témáról. Megtudtam, hogy a sejt DNSének programhibája, amiben a kutatás megnevezését jelölik. Nyilvánvaló, hogy a kutatás részleteit az alaptudás nélkülözése miatt nem érthettem, nem érteném meg. Napjainkban újra gondolva ezt, érdekesnek tűnő ellentmondásra jutottam. Ahogy megtudtam ** egy rákos sejtben az egészséges emberi szövet sejtjéhez képest a kromoszómák és DNSek száma teljesen szabálytalanok. Ahogy ** fogalmazott a rákos sejtben minden lehet. Mire utal ez? Arra, hogy a programhibát inkább az „immunprogram” esetleges hibájában kell keresni. Mert amennyiben a rákos sejt DNSének lenne programhibája, azt adott esetben ugyan azon ember egészséges szövetének DNSeivel való „kicserélésével”, illetve erre utaló gyógyítási módszerrel lehetne a programhibát megoldani. A szerveink rendszerben tartásáért felelős agyi neuron láncolatok egyes sejtjeinek „programhibája” lehet a hibás, aminek sérülését a stressz által keltett bioelektromos zárlatok okozhatják.

Még egy megjegyzést szeretnék tenni. Az ember egy adott mozgásfeladat megoldására 20 évesen több százezer adatsorozatot képez és eközben az adott változó körülmények behatárolásával bővíti a konkrét mozgásfeladat alap intelligenciális adatbázisát. Mindezen számtalan minták amikor az ember erre a mozgásfeladatra a legmegfelelőbbet választja ki, több százezer sikeres mintából is választhat. Nem szólva a tárolt számtalan elemeiben sikertelen „kísérletektől”. A tudósok pedig olyan mesterséges intelligenciát akarnak létrehozni, ahol a „gép” azonnal a legmegfelelőbb megoldást biztosítja. Tehát joggal állítom azt, hogy egyes tudósok Istennek képzelik magukat, bár evolúcióbarátok.

** A kutatónak nagy tisztelője vagyok. Sajnos ebben az értekezésben leírtakkal semmilyen módon nem ért egyet. Ezért nem járult hozzá nevének ebben a munkában való leírásához.

Pszichológiai következtetések.

Az agyi memória, mint minden tudás memória az ismeretet, mint igaz minősítéssel tárolja és ahogy a matematikából ismert, amikor nem igaz ismeretként rögzített valami, akkor a nem igaz az lesz, az igaz minősítés.

Az emberi intelligencia számára meghatározóan fontos működési igény, hogy felfogásában milyen információkat-tudást fogad el **igaz** -ként.

Ebben a sorban első helyen áll az írott könyvszerű információszerzés, tudás.

A következő amikor neves, elismert emberek fejezik ki valamiről a tudományukat.

A következő amikor a tanárok, mindenkori hatalom által előre cenzúrázott tudásanyagot közvetítenek.

Ez után már számos motivált változat lehetséges, de rendkívül káros hatással bír ebben a MÉDIA. Azért káros, mert mint haszonelvű társaság-érdekcsoport, a pénzért „bármire” képes.

Tehát az emberiség számára szükség van mindig olyanokra, akiknek tudás közvetítését maradéktalanul és „ellenőrzés nélkül” tárolhatjuk a tudás memóriánkban.

Ez egy meghatározó alaphelyzet.

Az emberiség számára oly fontos és a fejlődését megkönnyítő eme kényszerével való visszaélését, az emberiség ilyen módon, a kárát is szenvedheti. Mivel az agyi memória tároló „cellái” bioelektromos és biokémiai állapotokat valósítanak meg, abban az esetben ha a tudásmennyiség arányaiban túlzott mennyiségben vagy hirtelen nagy jelentőségű (stressz) ellentétes minősítést keletkeznek az agyban, és ezért biozáratok és biokémiai záratok keletkeznek. Ezek neurózishoz vezetnek, melyek károsak többek között az immunitásra is. Ennek a megértésében nem a tudományban vagy az értelmező szótárban foganatosított **igaz** jelentés a mérvadó. A lényeg az, hogy az érintett személy felfogásában igaz tudás tartalom és ennek a felfogásnak ellenkező értelmű, de azonosnak közvetített adatok-adatsorozatok keltik a „zárlatokat”.

A legalapvetőbb elv, hogy minden betárolt adat, adatsorozat **igaz** tudásként kerül az agyi memóriába. Ellenkező esetben a **nem igaz** –ként.

Az igaz tudástartalom felfogásunkban, nem a minősített „általános emberi igazság tartalom”. Az agyi memória tárolásában, az egyén felfogása szerint, minden adat igaz tartalomként rögzítődik. Egyik esete a fokozatosan depresszív állapotba kerülésnek, ha az egyén felfogásával, a más befogadott **igaz** tartalom ütközik (bioelektromos zárlat keletkezik) az agyban. Bevallom, jóindulatú kritikussaim nem tartják elegendőnek az indoklásomat. Talán legrövidebben az ellentmondásos élethelyzeteket lehet példaként leírni. Ezek, amikor nagyságrendjében túlsúlyban vannak, akkor zavaros-ellentmondásos értelmezéseket eredményeznek. Ebben a stádiumban már nem lehet orvosi „beavatkozással” elhatárolódásokat végezni. Úgy szoktam fogalmazni, hogy már túlsúlyban van a hazugság, mint a tisztesség.

Tehát mindig az egyén felfogása szerint minősül valamilyen adatrögzítés **igaz** vagy **nem igaz** tudás tartalomnak, és nem a minősített általános emberi igazságtartalom a meghatározó szempont. Rögtön azt a következtetést lehet levonni, hogy a MÉDIA és a politika rendkívüli befolyással bír az emberek depresszív életkörülményeinek kialakításában.

A legjobban a nők és a fiatalok vannak veszélyeztetve. A nőknél sokkal nagyobb az életviteli pszichikai teher, ugyanakkor az emberi élet egyedüli fenntartói. Rengeteg „szerepet” kell megformálniuk. Ennélfogva az ellentmondásokkal sokkal inkább vannak agyi kapcsolatban. A fiatalok, rendkívül kevés tudás adatbázissal rendelkeznek, ezért hiába az ellenkompenzáció erőben, lendületben, tanulási készségben stb. A „bioelektromos záratok” ellentételezésekként különböző módon lépnek fel ösztönszerűen, illetve, automatikus reakciókkal az agyi memóriájukban. Ilyenek lehetnek a különböző korok külsőséges megjelenései, pl.: nagy haj, drogok, külső alak eltorzítása különböző díszekkel stb. Ennek az egyszerű reakciónak más motivációja is lehet. A felfogásunk szerint embereket külsőségi, látszati viselkedésük szerint boldog embernek ítélünk. Önös célból elfogadjuk a látszatot, és azt fogadtatjuk el felfogásunkban az agyi memóriánkkal, hogy elegendő a „boldog” ember külsőségeit leutánozni. Amikor nem jön elő a kívánt hatás, még jobban ellentmondásba kerülünk az **igaz** tudás tartalommal. Még nagyobb depresszióba kerülünk.

A pszichológusok egyik kedvenc témája, amikor azt magyarázzák, hogy miként lehet különbség egyazon momentum két, vagy akár több (ahány érintett) reakciójában. Ilyenkor különböző nehezen érthető tudományos magyarázatokat alkotnak. Szinte azt hiszik, hogy ezzel a tudományoskodó szemlélettel a valódi okokat képesek diagnosztizálni. Pedig az ok rendkívül egyszerű. Minden ember felfogásában, agyi memóriájában több millió esemény van adatsorozatként tárolva. Egyazon eseményről is, a legcsekélyebb eltérés is más adatsorozat rögzítési, felhasználási lehetőséget biztosít. A minél több rögzített lehetőség több „árnyaltabb” lehetőséget biztosít a reakcióra. Az adott momentumig, az életben különböző felfogási módon kerültek rögzítésre az adatsorozatok. Szinte egyedül, a kötelező iskolai anyag ami, azonos értelmezésben kerül betárolásra. De mivel az életkörülményekből adódóan, már más mellékes életkörülményi adatsorozatokkal párosul ez a tudásanyag, már ezért is kétséges ezen anyag teljes körű életszerű értelmezése, az abból való eredményképzés, a reakció.

Ezért lehetséges többek között, hogy egy nő és egy férfi teljesen ugyanazon szituációt akár teljes különbözőséggel motivál. Egyikük sem érti, hogy miért nem érti őt meg a férfi, aki akár már húsz éve együtt él vele. Szinte teljesen biztosan akkor tűnik kölcsönös megértés egymás értelmezései iránt, ha nem kezdeményezik az „erőszakos” megítélését ugyanazon momentumnak. Mindketten elfogadják a másik fél felfogását. Egy másik szélsőséges példa. Egy fiatal három egyetemét végzett ember, egy életszerű momentum kapcsán szinte bizonyosan másként ítél meg valamit, mint egy általános iskolai végzettségű, de koros ember. A kettejük közötti valóság különbözőség tekintetében, az idősebb embernek van nagyobb esélye a momentum megítélésében. Csakhogy ez még nem vonatkoztatható olyan szabálynak, ami miatt az idősebb kor törvényszerű elfogadásra kötelezhetne. Ugyanígy az iskolai végzettség sem. Az

iskolai végzettség egy nyelvtani szabály, egy matematikai-fizikai bizonyított törvény elfogadásában kötelezhet, de a vonatkoztatott véleményezőiségre csak, mint figyelembe veendő lehetőségre utalhat.

Amikor saját ismételt „hibáinkon” úgy próbálunk felül kerekedni, hogy ezeket „másokon kérjük számon”, tehát másik ember ugyan ezen cselekvését megkritizáljuk, akkor küzdünk felfogásunkban a hibáink elkövetése ellen. Általában eddig jutunk el, és a valódi változásra nem vagyunk képesek.

Az elemzések során oda következtethetünk, hogy ez a rendkívül egyszerű emberi intelligencia-gondolkozási folyamat, a mérhetetlen nagymennyiségű adatbázis felhasználása során mennyire bonyolítja és teszi különbözővé az életszerű felfogásokat. Ekkor még nem elemeztük, hogy vannak bizony szándékosan önző magatartásmódok is. Vannak bizony szándékosan önző, pénzügyi érdekeket szolgáló magartási módok is. Ezekkel már oly nehezzé teszik az emberi intelligenciális emberi együttélés lehetőségét, hogy egyre több ember válik depresszióssá stb.

A lelkiismeret-furdalás, mint emberi érzelmekben datált fogalom, akkor keletkezik, amikor „lefogásunkhoz képest” teszünk ellenkező értelmű agyi folyamatokra való parancsokat. Még ha ezek az adott helyzethez képest „igazságos” életviteli parancsok is. Itt kell megjegyeznem, hogy mit tartok a lélek fogalmáról.

A lélek elsősorban fogalmi értelmezések sokasága. Ezen értelmezési hálóban keletkezhetnek (életünk folytán felépülhetnek) tárgyi és eseményi adatok is. Egy ember „lelke” függ attól, hogy addigi élete során milyen típusú fogalmi adatsorozatokat és értelmezéseket rögzített az agyi memóriájában. Azok egyes elemei mennyire erősödtek, mennyire kerültek egymással ellenkező értelemben. Természetesen befolyással bír a „teremtői tudástartalom” és az „öröklött tudástartalom” is. Ez egy alapállapotnak tekinthető.

A szerelem elsősorban Isten adománya.

A szerelem és az intelligencia kapcsolata, kényszere. Kétségtelen tény, hogy ebben közrejátszik a programozott nemi vágy. Ellenkező esetben kihalnának a fajok. A Teremtőnk egy fantasztikus örömmérséssel áldotta meg az aktust. Lehetséges, hogy nem bízott meg bennünk eléggé ahhoz, hogy e nélkül is tovább szaporodjunk. A szerelem azért több alapvető vágy-kényszer szülöttje. Mindenképpen a hódítás, mint sikerélmény vágya, a szeretet, mint önmagunk egyfajta elfogadottságának vágya, őszinteség és bizalom esetleges vágya. Az emberi fogalomban megjelenített ideális, nő és férfi kapcsolat utáni vágy, mint az emberi „önzés” egyik „választott” formája, melynek erősségét növeli a felfogásbeli idealizált érték.

A párválasztásnál sokszor tapasztalhatjuk, hogy úgy választunk párt, hogy a partner megfeleljen egy általános felfogásbeli alaknak. Sokszor választ a nő egy „sármos”, jó megjelenésű, „szívtipró”, udvarlásra alkalmas férfit. Adott esetben időközben kiderül, hogy a nő részéről a fellángolás csak a látszatnak esett áldozatul. Mégis sok időnek kell eltelni, míg a válásig jutnak. Lehetséges egy gyermek, a társadalmi-vallási felfogás, a nő nehezen tudja önmagával elfogadtatni, hogy tévedett, a nő túlbecsüli abbéli tehetségét, mi szerint a férfit meg tudja változtatni.

A nők áldozatul eshetnek más külsőségi hatásnak. Azt szoktam mondani, hogy egyes esetekben a nő észre sem veszi, hogy a férfinak a pénze miatt szeretett bele. Egy idő után pedig kíméletlenül „bűnbe” esik egy fiatalabb férfival. Pedig még az is lehet, hogy a férfit csak és kizárólag nő elnyerése motiválja. A férfiaknak inkább vannak „ősibb” (nemi vágy) ösztöneik ebben a tekintetben. Milyen furcsa, hogy egy rendkívül egyszerű intelligenciális-gondolkodó agyprogram ilyen bonyolulttá és látszólag „megfejtethetlenné” teszi az emberi gondolkodás rejtélyét. A nők bizonyosan ellenkező nemre vonatkozó példákat is tudnának hozni.

Mégis egyre inkább kijelenthető, hogy egyre kevesebb tartós párkapcsolatra van lehetősége az embernek. Ennek okait éppen az emberi intelligenciális képességben és az arra nehezedő ellentmondásos világunkban kell keresni.

Emlékezés és felejtés hatékonysága sok tényezőtől függ. Eseti emlékek az adott körülmények, jellemzők bármelyike kapcsán, nem sokkal az eseti emlék után, szinte biztosan előhívható. Távlati eseti emlékkép, fogalmunkban meghatározó jellemző esetében is eredményes lehet. Tartalmas emlékek, mint például tanult anyagra történő emlékezés már függ a tartalomtól, az anyagot hordozó jellemzőtől (tanár egyénisége), de legfőképp a többszöri adattárolás lehetőségétől (magolás). Összességében az emlékezés intelligenciális folyamata függ, strukturális és orvos biológiai szempontoktól is.

Az emlékezés is egy olyan intelligenciális agyi folyamat, melyben az értelmezett adattárolásra épül az emlékezési folyamat. Esemény, tárgy stb. környezetében mindig vannak jellemzők, amelyek egyben értelmezések is. Ezek akár számtalan motivációban, formában tárolhattak az agyi memóriában. Olyan emlékek, melyek akár húsz évvel előbb történtek, de számtalanszor kerültek rögzítésre az agyi memóriában, még húsz év után is az akkori élménykörnyezettel

lehetséges előhívni. Például egy régi film kapcsán, ahol akár az esemény vagy a filmben felhangzó zene kapcsán, „becsukott szemmel” akár a teljes valójában emlékképek keletkezhetnek.

A tanulás az intelligenciális tudás adatbázis bővítése. Egyaránt képes rá ember és állat is. A tanulás, még a minta tudás adatbázis intelligenciális bővítése is. A jelen kor tudománya számos rossz következtetést von le ebből az agyi intelligenciális tevékenységből. Eleve az állatkísérleti eredményekből semmilyen komoly általános következtetés nem vonatkoztatható az emberi intelligenciára, mert az emberi agy együttesen végez intelligenciális és gondolkozó tevékenységet. Olyannyira, hogy a gondolati eredmény bővítésére adott program (gondolkozás agyprogram) szinte minden agytevékenységre kihat. Ez a program egy, az emberi élet folytán állandóan jelen lévő utasítás. A sikerélmény vágya. A BIBLIA „a jó tudásának” vágyaként jegyezte le. Csakhogy ez a program tesz minket embereket egyben rosszá is, mert ezen program nem képes a következtetett értékvédelem elvét követni. Ezt az embernek kéne hozzátennie. Az egyén általános értékrendje, ami „mérce” állíthatna ebben.

Hogyan lehetséges az, hogy az emberek pszichózis kapcsán olyan emlékekkel bírnak, amelyekre a saját életükben egyáltalán nem találnak magyarázatot? Ennek lehetőségét a valóságban kell keresni. Mint számomra bizonyítottan az anya rendelkezik programozási képességgel. Az egyszerűbb élőlények az intelligenciális tudásukat a DNS (RNS) molekulákban hordozzák. Sok állat esetében, a megszületést követően, azonnal képesek „tanulás nélkül” járni, futni, és még sok olyan életszerű folyamatokra, mert az agyi működésre vonatkozó DNS (RNS) utasítás, program a megszületés állapotára vonatkoztatja a működést. A gondolkozás program folytonosságával a Teremtőnk az anyát látta el. Az anya a magzat megszületésekor beprogramozza a megszületett embert. Ezzel egy időben a programhoz olyan meghatározó emlékek kapcsolódhatnak, amik a tudat alattiban erős nyomatékkal bírnak. Adott esetben több generáción keresztül is átvihetők programszerűen ezek az emlékképek. Így azt gondolom, hogy nem a reinkarnációban kell keresni a magyarázatokat, hanem egy elfogadhatóbb realitásban.

Végezetül, a legfontosabb következtetés. **A depresszió** nem más, mint előzetes félelemi reakció a bekövetkezendő „életszerű” ellentmondásokra. Ebben keresendők azon jelekre való magyarázatok, mi szerint a depressziós ember, („életbemaradása érdekében”) képes önmagára hátrítani mindent, ami környezetében megjelenik, vagy más formákban reagálja le az ellentmondásokat.

Tehát a depresszió nem más, mint az ember „életbemaradási” kényszere. Olyan védelmi reakciója az agynak, mint más életviteli immunprogram.

Zárszó.

A következtetések levonása lehessen öncélú számomra. Elsőként azt vonatkoztatom, hogy az emberiséget meghatározó intelligenciális szemlélet oly mértékben lett önző, a meghatározható érdekek szerint, ami miatt kijelenthető, hogy az emberiség a fejlődési lehetőségének a maximumára jutott. Ebben a felfogásbeli folyamatban az emberiség értékeire több már a káros következmény, mint amilyen esetleges technikai haszonnal jár az.

Egy ember értékrendjét soha nem a „szólamok” teszik megismerhetővé. Az ember tetteiben válik ismertté. A vallásoknak manapság sokkal nagyobb a felelősségük annál, minthogy „bárgyú” és önző hagyományait közvetítsék. A vallásoknak színt kell vallaniuk. Valóban minden embert egyformának tekintenek? Valóban elfogadják azt az Isteni akaratot, mi szerint megteremtven, megszületésünkkor minden ember teljesen egyforma „tehetséggel” bír? Mert ha önző és csak hagyománytisztelő módon végzik Istentiszteletüket, akkor ez a hátrányos életkörülményekre kényszerült embereket nem óvja meg a papok ígéreteitől. Akkor az emberiségnek már ez az esélye sem marad meg a tisztességes élethez.

Azt gondolom, hogy a Teremtőnk tökéletes embert hozott létre. Bevallom, sokáig voltak kétségeim. Azt hiszem, hogy ez is az emberben rejlő önzőségemen múlt. A tökéletes ember létrehozásához két fél szükséges. Isten, a Teremtőnk, és az ember. Isten biztosította a folytonosságot, míg az embernek a tökéletes működéshez szükséges felfogási „mintákat-adatsorozatokat” kéne hozzátennie. Sokszor hangzik el a kérdés, Isten „megbünteti” e, aki rosszat cselekszik embertársával szemben? Nem tudom, hogy miért kéne „büntetni”? Pontosan ilyen lényeknek teremtett bennünket, amilyenek vagyunk. Lehetséges, hogy éppen „nem örül annak”, ami ezen a bolygón történik teremtményeivel.

Tehetnénk róla, hogy örömet szerezzünk.

Szeretném megosztani Önökkel egy gyanúmat. Az DNS (RNS) molekulák többet tartalmaznak, mint az adott teremtmény felépítését-működését, intelligenciális programját. Azt gondolom, hogy miként a fák évgyűrűi, az DNS (RNS) molekulák tartalmazzák a teremtmény korát is. A megteremtett korát. Azt is gyanítom, hogy a tudósok már erről „sejtenek valamit”, de nem tudják összeegyeztetni a darwini tanokkal.

A darwini tanokat makacsul erőltető tudós társadalom a legképtelenebb magyarázatokkal szolgálnak korunk ellentmondásos világa okán keletkeztetett depressziós állapotokra. Egyik ilyen, amikor arra hivatkoznak, hogy az agykapacitási lehetőségét csak részében használja ki az ember élete során. Ezzel azt sugallva, ha kihasználná az ember jobban az agykapacitás lehetőségét, akkor a túlterheltséget jobban tudná feldolgozni. Ez sokunknak tisztességesebb élet lehetőségeket biztosítana. Még a mérnöki statikai tervezések során is háromszoros, négyszeres túlméretezés szükséges. Tehát a teremtett ember élete során nem juthatna el odáig, hogy „megtelik” az agyi memória.

A másik képtelen magyarázkodás, amikor azt magyarázzák a tudósaink, hogy az agyi szerkezetünk nem fejlődött együtt a korunk technikai és életviteli körülmények adta terheltségi igényével együtt. Erre nem is lehet mit mondani, csak annyit, hogy emberek százai halnak meg az utcákon, és eközben jól megfizetett tudósok ilyen képtelenséggel magyarázzák e világunk ellentmondásait.

Ebben az értekezésben igyekeztem megértetni az élővilág intelligenciáját, mint az ismétlést önmagában hordozó folyamatot. Az emberi gondolkodást, amely az emberiség általános intelligenciális tudását alkalmazza. A mindennapi életünkben a gondolkodási agytevékenység nagyon minimális. Az ismétlés, ami meghatározza az ember és az emberiség létét. Ezért a tudománynak és a vallásoknak rendkívül nagy a felelőssége az emberiség jövőjében.

Sok tudós véleményével ellentétben megállapítom, hogy az üzletekben kapható számítógépek alapjaiban sokkal többet tudnak már első bekapcsolásukkor, mint az „emberi intelligencia”, mert a hozzátett program szerint többre lehet képes, mint az irányító agyi emberi intelligencia programszerkezet. Nem fáradhat el, nincsenek pszichológiai ellentmondási kényszerei. Az indokokat, bizonyára még tovább lehetne felsorolni.

Zárszóként a következőket szeretném megfogalmazni:

Egy ember úgy képes felül emelkedni egy adott élethelyzeten, ha azt valójában megérteni képes.

Minden ember elsősorban a felfogásával van függőségi viszonyban. Ezért a valóságos értékrendjét a tetteiben, az embertársait érintő magatartásában lehet minősíteni, és nem abban, amit mond.

Vigyázat! Nem a tisztességes embereknek kell bizonyítaniuk, az emberiséget terhelő kiegyensúlyozatlanság okán.

Köszönöm, hogy megtiszteltek.